TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 26 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 501/2013 — Dviračių, siunčiamų iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso, importas — Kinijos kilmės dviračių importui nustatyto galutinio antidempingo muito taikymo išplėtimas importui iš minėtų šalių — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 13 straipsnis — Vengimas –18 straipsnis — Nebendradarbiavimas — Įrodymai — Nuoseklūs įrodymai“

Sujungtose bylose C-247/15 P, C-253/15 P ir C-259/15 P

dėl trijų apeliacinių skundų pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, pateiktų atitinkamai 2015 m. gegužės 27 d., 29 d. ir birželio 1 d.,

Maxcom Ltd, įsteigta Plovdive (Bulgarija), atstovaujama advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Chin Haur Indonesia, PT, įsteigtai Tangerange (Indonezija), atstovaujamai advokatų T. Müller-Ibold ir F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, iš pradžių atstovaujamai S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França,

į bylą įstojusiai šaliai pirmojoje instancijoje (C-247/15 P),

ir

Europos Komisija, atstovaujama J.-F. Brakeland ir M. França,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

* Proceso kalba: anglų.

Chin Haur Indonesia, PT, įsteigtai Tangerange, atstovaujamai advokatų T. Müller-Ibold ir F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, iš pradžių atstovaujamai S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Maxcom Ltd, įsteigta Plovdive, atstovaujamai advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

į bylą įstojusiai šaliai pirmojoje instancijoje (C-253/15 P),

ir

Europos Sąjungos Taryba, iš pradžių atstovaujama S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Chin Haur Indonesia, PT, įsteigtai Tangerange, atstovaujamai advokatų T. Müller-Ibold ir F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

Maxcom Ltd, įsteigtai Plovdive, atstovaujamai advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

į bylą įstojusiai šaliai pirmojoje instancijoje (C-259/15 P),

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. birželio 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniais skundais *Maxcom Ltd*, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija prašo panaikinti 2015 m. kovo 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Chin Haur Indonesia / Taryba* (T-412/13, EU:T:2015:163, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo panaikintos 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 501/2013, kuriuo Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas išplečiamas importuojamiems dviračiams, siunčiamiems iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso ir deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės (OL L 153, 2013, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), 1 straipsnio 1 ir 3 dalys, kiek jos susijusios su *Chin Haur Indonesia, PT* (toliau – *Chin Haur*).

Teisinis pagrindas

2 Tuo metu, kai klostėsi pagrindinių bylų faktinės aplinkybės, Europos Sąjungos antidempingo priemonių priėmimą reglamentuojančios nuostatos buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 (OL L 344, 2012, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas).

3 Šio reglamento 13 straipsnis „Vengimas“ išdėstytas taip:

„1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos individualiais muitais valstybėse, kurioms taikomos priemonės. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių; produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes; eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, kurie naudojasi individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradedant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir

b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir

c) taisomasis muito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksnių. Tyrimas pradedamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pasiūlymu, priemones išplečia. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtys. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimtys gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimtys gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemones nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

<…>“

4 Minėto reglamento 18 straipsnyje numatyta:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

<…>

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

5 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–28 punktuose. Kiek reikia šiam procesui, jas galima glaustai išdėstyti taip, kaip nurodyta toliau.

6 2012 m. rugpjūčio 14 d. Komisija gavo trijų Sąjungos dviračių gamintojų vardu pateiktą Europos dviračių gamintojų asociacijos (EBMA) prašymą atlikti galimo antidempingo priemonių vengimo importuojant iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamus dviračius tyrimą; šios priemonės nustatytos 2011 m. spalio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal Reglamento Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 261, 2011, p. 2).

7 2012 m. rugsėjo 25 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 875/2012, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu Nr. 990/2011, vengimo importuojant iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamus dviračius, deklaruojamus kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės arba ne, ir įpareigojama registruoti tokius importuojamus produktus (OL L 258, 2012, p. 21).

8 2012 m. rugsėjo 26 d. Komisija pranešė *Chin Haur*, dviračius į Sąjungą eksportuojančiai Indonezijoje įsteigtai bendrovei, apie šio tyrimo pradžią ir nusiuntė jai pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje numatytą prašymo netaikyti priemonių formą. *Chin Haur* buvo paprašyta užpildyti šią formą ne vėliau kaip iki 2012 m. lapkričio 2 d. Ji pateikė atsakymą Komisijai 2012 m. lapkričio 5 d. Gavusi šios institucijos prašymus, 2012 m. gruodžio 3 ir 4 d. *Chin Haur* išsiuntė šį atsakymą papildančius dokumentus.

9 2012 m. gruodžio 6 ir 7 d. Komisija atliko patikrinimą *Chin Haur* patalpose. Per šį patikrinimą pastaroji pateikė Komisijai pataisytą prašymo netaikyti priemonių formą.

10 2013 m. sausio 28 d. Komisija informavo *Chin Haur*, kad ketina jai taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį. 2013 m. vasario 4 d. *Chin Haur* pateikė pastabas šiuo klausimu.

11 2013 m. kovo 21 d. bendrovei *Chin Haur* ir Indonezijos bei Kinijos valdžios institucijoms Komisija išsiuntė bendrą informacinį dokumentą, kuriame pateiktos jos išvados dėl perkrovos ir surinkimo veiklos ir išreikštas ketinimas siūlyti išplėsti antidempingo muitų, nustatytų dviračių importui iš Kinijos, taikymą importui iš Indonezijos. Šiame dokumente Komisija taip pat atmetė *Chin Haur* prašymą netaikyti priemonių visų pirma dėl šios bendrovės pateiktos informacijos nepatikimumo.

12 2013 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

13 Dėl Indonezijos bendrovių bendradarbiavimo lygio šio reglamento 28–33 konstatuojamosiose dalyse Taryba iš esmės nurodė, kad iš keturių Indonezijos bendrovių, pateikusių prašymą netaikyti priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį, tik trys laikytos bendradarbiaujančiomis, todėl pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį išvados dėl ketvirtos bendrovės pagrįstos turimais faktais.

14 Minėto reglamento 58 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, kad pasikeitė Indonezijos ir Sąjungos prekybos pobūdis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje.

15 Ginčijamo reglamento 59–67 konstatuojamosiose dalyse Taryba analizavo priemonių vengimo, lėmusio tokį šios trečiosios šalies ir Sąjungos prekybos pokytį, pobūdį.

16 Dėl perkrovos šio reglamento 61, 62 ir 64 konstatuojamosiose dalyse skelbiama:

„(61) Atlikus tyrimą nustatyta, kad trys iš keturių pradžioje bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė.

(62) Ketvirtajai bendrovei, kaip minėta 29–33 konstatuojamosiose dalyse, pagrįstai taikytas pagrindinio reglamento 18 straipsnis. Atlikus tyrimą nustatyta, kad bendrovė neturėjo pakankamai įrangos, kad būtų galima pateisinti eksporto į Sąjungą apimtis [ataskaitiniu laikotarpiu] ir, nesant jokių kitų priežasčių, galima daryti išvadą, kad įmonė dalyvavo priemonių vengimo veikloje atlikdama perkrovą.

<…>

(64) Todėl atsižvelgiant į 58 konstatuojamojoje dalyje nustatytą pasikeitusį Indonezijos ir Sąjungos prekybos pobūdį, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, išvadas dėl vienos Indonezijos bendrovės, kaip nurodyta 61 konstatuojamojoje dalyje, ir tai, kad ne visi Indonezijos gamintojai ir (arba) eksportuotojai pranešė apie save ir bendradarbiavo, patvirtinama, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Indonezijoje.“

17 Minėto reglamento 65–67 konstatuojamosiose dalyse Taryba nurodė, kad surinkimo operacijų, kaip jos suprantamos pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, vykdymas Indonezijoje nebuvo įrodytas.

18 To paties reglamento 92, 96 ir 102 konstatuojamosiose dalyse Taryba konstatavo, kad, pirma, nenustatyta jokių priežasčių ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus ketinimą išvengti galiojančių antidempingo priemonių, antra, šių priemonių korekcinis poveikis neutralizuotas ir, trečia, palyginus su normalia verte nustatytas dempingas.

19 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamo reglamento 115 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, kad vykdant perkrovą Indonezijoje buvo vengiama galiojančių priemonių, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje.

20 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalį Įgyvendinimo reglamento Nr. 990/2011 1 straipsnio 2 dalyje nustatyto 48,5 % galutinio antidempingo muito taikymas buvo išplėstas iš Indonezijos siunčiamų dviračių importui neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės. Minėto reglamento 1 straipsnio 3 dalyje numatytas muito už šias importuojamas prekes, užregistruotas pagal Reglamentą Nr. 875/2012, surinkimas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

21 2013 m. rugpjūčio 9 d. *Chin Haur* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė pareiškimą, kuriuo pareiškė ieškinį dėl ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalių panaikinimo, kiek šios nuostatos su ja susijusios.

22 2013 m. spalio 17 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, kuriame prašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2013 m. lapkričio 11 d. nutartimi Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą.

23 2014 m. kovo 19 d. *Maxcom* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, kuriame prašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2014 m. liepos 16 d. nutartimi Bendrojo Teismo septintoji kolegija patenkino *Maxcom* prašymą leisti įstoti į bylą.

24 Grįsdama ieškinį dėl panaikinimo *Chin Haur* nurodė tris pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir 18 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Šio ieškinio pagrindo pirmoje dalyje *Chin Haur* ginčijo Tarybos išvadą, kad pasikeitė prekybos pobūdis. Šio pagrindo antroje dalyje ji kritikavo ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje Tarybos padarytą išvadą, kad vykdytos perkrovos operacijos. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 18 straipsnio, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti sprendimą pažeidimu; jame

ginčijami Tarybos samprotavimai dėl *Chin Haur* nebendradarbiavimo. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su minėto reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir vienodo požiūrio principo pažeidimu. Jame ginčyti Tarybos samprotavimai dėl dempingo egzistavimo.

25 Taryba suabejojo viso ieškinio dėl panaikinimo priimtinumu.

26 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė Tarybos argumentus dėl ieškinio nepriimtinumo. Nagrinėdamas bylą iš esmės, jis atmetė kaip nepagrįstus pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, taip pat antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, kuriais *Chin Haur* rėmėsi grįsdama ieškinį.

27 Tačiau jis patvirtino pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį. Grįsdama šią dalį *Chin Haur* nurodė tris kaltinimus. Svarstydamas pirmąjį kaltinimą, susijusį su ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje esančia vertinimo klaida, skundžiamo sprendimo 81–94 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia nagrinėjo per tyrimą bendrovės *Chin Haur* pateiktus duomenis. Jis nusprendė, jog remiantis šiais duomenimis negalima įrodyti, kad ši bendrovė eksportavo Indonezijos kilmės dviračius arba kad ji atitiko pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus.

28 Antra, to sprendimo 95–103 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo duomenis, kuriais remdamasi Taryba padarė išvadą, kad vykdyta perkrova. Minėto sprendimo 95 ir 104 punktuose jis nusprendė, kad iš šių duomenų matyti, jog ši institucija neturėjo pakankamai įrodymų, kad ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje galėtų aiškiai teigti, kad *Chin Haur* neturėjo pakankamų gamybos pajėgumų atsižvelgiant į kiekius, eksportuotus į Sąjungą, ir kad todėl ji vykdė perkrovos operacijas. Šiuo klausimu to paties sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad, nors *Chin Haur* nepateikė įrodymų, kad ji tikrai yra Indonezijos kilmės gamintoja arba kad ji atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies kriterijus, tai savaime nereiškia, kad ji vykdė perkrovos operacijas.

29 Trečia, skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad iš tikrųjų negalima atmesti prielaidos, jog, be visų veiksmų, proceso ar veiklos, kurie neturi jokio kito pakankamo motyvo ar ekonominio pagrindo, išskyrus pirminio antidempingo muito nustatymą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas. Tačiau, Bendrojo Teismo manymu, šios bendrovės negalėjimas įrodyti, kad yra Indonezijos kilmės gamintoja arba kad atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies kriterijus, nereiškia, kad Taryba galėjo daryti išvadą, jog, jei neįrodyta kitaip, *Chin Haur* vykdo perkrovos operacijas, nes tokia galimybė nenumatyta nei pagrindiniame reglamente, nei teismo praktikoje.

30 Dėl šių aplinkybių Bendrasis Teismas nusprendė, kad reikia pritarti pirmojo pagrindo antrai daliai ir nebereikia nagrinėti kitų *Chin Haur* pateiktų kaltinimų.

31 Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek jos susijusios su *Chin Haur*.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

32 Apeliaciniame skunde byloje C-247/15 P *Maxcom* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jis susijęs su pirmojo ieškinio pagrindo antra dalimi,

— atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą, kurį *Chin Haur* pateikė Bendrajame Teisme, ir

— priteisti iš *Chin Haur* bylinėjimosi išlaidas, kurias *Maxcom* patyrė nagrinėjant apeliacinį skundą ir įstojusi į bylą Bendrajame Teisme.

33 Apeliaciniame skunde byloje C-253/15 P Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *Chin Haur* bylinėjimosi išlaidas, o

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidų klausimo sprendimą.

34 Apeliaciniame skunde byloje C-259/15 P Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *Chin Haur* Tarybos patirtas bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas, o

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidų klausimo sprendimą.

35 Atsakyme į apeliacinį skundą, pateiktame sujungtose bylose C-247/15 P, C-253/15 P ir C-259/15 P, *Chin Haur* prašo Teisingumo Teismo:

— atmesti visus dėl skundžiamo sprendimo pateiktus apeliacinius skundus,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, iš dalies panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek šiomis nuostatomis Kinijos kilmės dviračių importui nustatyto antidempingo muito taikymas išplėstas taip, kad jis taikomas *Chin Haur*, ir atmestas šios pateiktas prašymas netaikyti priemonių,

— priteisti iš *Maxcom*, Tarybos ir Komisijos *Chin Haur* patirtas bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas ir

— imtis kitų, Teisingumo Teismo nuomone, reikalingų priemonių.

36 2015 m. rugpjūčio 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-247/15 P, C-253/15 P ir C-259/15 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

37 Visuose grindžiant atitinkamus apeliacinius skundus *Maxcom*, Tarybos ir Komisijos pateiktuose pagrinduose ginčijama Bendrojo Teismo išvada, kad Taryba negalėjo nuspręsti, jog *Chin Haur* vykdo perkrovos operacijas, kurią padaręs šis teismas patenkino ieškinį ir iš dalies panaikino ginčijamą reglamentą. Šie pagrindai beveik sutampa ir iš esmės juos galima suskirstyti į tris grupes.

38 Pirma, *Maxcom*, Taryba ir Komisija iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė įvairių teisės klaidų, taikydamas pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Antra, Taryba ir Komisija tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir jo motyvai prieštaringi. Taryba taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškreipė jam pateiktus faktus. Trečia, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos procesines teises.

Šalių argumentai

39 Pirmoje ieškinio pagrindų grupėje kritikuojami skundžiamo sprendimo 95–105 punktai. *Maxcom*, Taryba ir Komisija iš esmės mano, kad šiuose punktuose padaryta teisės klaidų, nes Bendrasis Teismas neteisingai taikė pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

40 Pirmiausia, *Maxcom* ir Komisija ginčija Bendrojo Teismo išvadą, jog Taryba negalėjo nuspręsti, kad *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas, remdamasi tuo, kad ši nebuvo tikra Indonezijos dviračių gamintoja ir kad ji neatliko surinkimo operacijų, viršijančių pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Pirma, anot *Maxcom*, šioje byloje nagrinėjamomis aplinkybėmis, kai *Chin Haur* importavo Kinijos kilmės detales ir eksportavo dviračius į Sąjungą neįrodžiusi, kad ji yra gamintoja arba kad jos surinkimo operacijos viršija šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas, galima daryti išvadą, kad ji vykdė perkrovą. Antra, *Maxcom* mano, kad Bendrasis Teismas „apdovanoja“ *Chin Haur* už tai, kad ši pateikė neišsamią, prieštaringą ir nepatikimą informaciją. Trečia, *Maxcom* nurodo, kad Bendrojo Teismo vertinimas neatitinka nei pagrindinio reglamento tikslo, nei nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos, pagal kurią Sąjungos institucijos, įpareigotos atlikti antidempingo tyrimus ir imtis antidempingo priemonių (toliau – Sąjungos institucijos), atlikdamos šiuos tyrimus turi plačią diskreciją.

41 Antra, Taryba ir Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai reikalavo iš Sąjungos institucijų, kad jos kiekvieno šalies, dėl kurios pradėtas tyrimas, eksportuojančio gamintojo atveju įrodytų, kad jis vykdo perkrovos operacijas, ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą. Pirma, pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje Sąjungos institucijos įpareigotos atlikti analizę šalies, o ne atskirų importuotojų lygmeniu, pastaroji analizė tenka eksportuojantiems gamintojams. Antra, dėl tokio aiškinimo pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalis visiškai netektų prasmės. Trečia, sąvoką „vengimo veiksmai“ Bendrasis Teismas supainiojo su viena iš jos apraiškų, t. y. perkrova. Ketvirta, atskirų perkrovos atvejų konstatavimo reikalavimas prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, pagal kurią Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, kad galėtų nustatyti vengimo atvejus. Penkta, vertindamas jam pateiktus skirtingus panaikinimo pagrindus Bendrasis Teismas aiškiai prieštaringai aiškino sąvoką „vengimo veiksmai“.

42 Trečia, *Maxcom*, Taryba ir Komisija tvirtina, kad, net jei Tarybos išvados dėl perkrovos būtų klaidingos, ginčijamo reglamento panaikinimas vis tiek būtų nepagrįstas. Anot *Maxcom*, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką atitinkamą teisės aktą panaikinti dėl teisės klaidos pagrįsta, tik jei nesant šios klaidos bendro įvertinimo rezultatas būtų kitoks. Be to, Taryba ir Komisija primena, kad skundžiamame sprendime keliama abejonių dėl šio reglamento 62 konstatuojamosios dalies, kuri susijusi būtent su *Chin Haur*. Iš minėto reglamento 63 ir 64 konstatuojamųjų dalių matyti, kad konstatacija, jog Indonezijoje vykdomi perkrovos veiksmai, nėra pagrįstas vien konstatacija, kad *Chin Haur* vykdo tokius veiksmus. Todėl Komisija teigia, kad net jei Taryba padarė teisės klaidą, tvirtindama, kad *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas, ji galėjo daryti išvadą, kad Indonezijoje vykdomos perkrovos operacijos, remdamasi su kitais Indonezijos eksportuojančiais gamintojais ir su prekybos pokyčiais susijusiais įrodymais.

43 *Chin Haur* ginčija šiuos argumentus.

44 Pirmiausia *Chin Haur* tvirtina, kad *Maxcom*, Tarybos ir Komisijos argumentai, kuriais remdamosi jos reiškia abejonę dėl Bendrojo Teismo išvados, kad nepateikta pakankamai įrodymų, jog ši bendrovė vykdė perkrovos operacijas, pateikti dėl Bendrojo Teismo atlikto faktų vertinimo, todėl juos reikia atmesti kaip nepriimtinus.

45 Kaip pagrindinį argumentą *Chin Haur* nurodo, pirma, tai, kad *Maxcom*, Taryba ir Komisija klaidingai suprato Bendrojo Teismo išvadų turinį. Pirma, skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas tik tvirtina, kad įrodinėjimo, jog vykdoma perkrova, pareiga tenka Sąjungos institucijoms, ir pažymi, kad šiuo atveju šios institucijos neįvykdė šios įrodinėjimo pareigos. Taryba ir Komisija bandė apeiti šią

procedūros taisyklę, nurodydamos skirtumą tarp vengimo vertinimo šalies lygmeniu, dėl kurio įrodymų turi pateikti Taryba, ir eksportuotojo lygmeniu, dėl kurio įrodymų turi pateikti eksportuotojas. Toks požiūris šiuo atveju neturi reikšmės, nes ginčijamame reglamente pati Taryba šias dvi analizes sujungė.

46 Antra, *Chin Haur* tvirtina, kad, priešingai, nei teigia Taryba ir Komisija, Bendrasis Teismas nenusprendė, kad Sąjungos institucijos turi kiekvieno atskiro eksportuojančio gamintojo atveju įrodyti, kad jis vykdo perkrovos operacijas. Bendrasis Teismas tik reikalavo, kad šios institucijos įrodytų tai, ką tvirtina, būtent tai, kad Indonezijoje vykdoma dviračių perkrova, nes *Chin Haur* eksportuojami dviračiai yra perkraunami.

47 Trečia, *Chin Haur* mano, kad nors Sprendime *Simon, Evers & Co*. (C-21/13, EU:C:2014:2154) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nebendradarbiavimo atveju Sąjungos institucijos gali remtis nuosekliais įrodymais, šiuo atveju šios institucijos tokių su perkrovos vykdymu susijusių nuoseklių įrodymų neturi.

48 Ketvirta, *Chin Haur* tvirtina, kad tvirtinimas, pagal kurį Bendrasis Teismas supainiojo „vengimo veiksmų“ sąvoką su viena iš jo išraiškų, t. y. perkrova, neturi jokios prasmės. Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą dėl to, kad Sąjungos institucijos neįrodė perkrovos vykdymo, tačiau taip buvo todėl, kad, anot institucijų, perkrova – vieninteliai Indonezijoje vykdomi vengimo veiksmai.

49 Antra, *Chin Haur* mano, kad Bendrasis Teismas pagrįstai panaikino ginčijamą reglamentą, motyvuodamas tuo, kad Taryba tinkamai neįrodė, kad *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas. Kitaip, nei tvirtina *Maxcom*, Taryba ir Komisija, ginčijamame reglamente Taryba visiškai neįrodė, kad kiti nei *Chin Haur* Indonezijos gamintojai vykdė perkrovos operacijas. Ginčijamame reglamente buvo konstatuota tik tai, kad kai kurie iš šių gamintojų, gaminantys tik nedidelę visų dviračių dalį, nebendradarbiavo. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, niekas neleido institucijoms spręsti apie perkrovą vien iš pavienių gamintojų ir (arba) eksportuotojų nebendradarbiavimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl priimtinumo

50 Svarbu priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką šis teismas neturi kompetencijos nei nustatyti faktinių aplinkybių, nei iš principo tirti įrodymų, kuriuos Bendrasis Teismas laikė tinkamais patvirtinti tas faktines aplinkybes. Iš tiesų, jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų įrodinėjimo pareigos paskirstymui ir įrodymų tyrimui, tik Bendrasis Teismas gali nustatyti jam pateiktos medžiagos vertę. Todėl toks vertinimas pats savaime, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas.

51 Tačiau tariamas įrodinėjimo srityje taikytinų taisyklių nepaisymas pagal teismo praktiką yra teisės klausimas, kuris apeliacijos stadijoje yra priimtinas (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44 punktas).

52 Pateikdamos kaltinimus, kuriais grindžia šią apeliacinio skundo pagrindų grupę, *Maxcom*, Taryba ir Komisija iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepaisė taisyklių, susijusių su įrodinėjimo pareiga ir įrodymų apimtimi, kurios reikia vengimui įrodyti pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Todėl negalima pritarti *Chin Haur* argumentui, kad ši apeliacinio skundo pagrindų grupė nepriimtina.

Dėl esmės

– Pirminės pastabos

53 Visi kaltinimai, kuriuos *Maxcom*, Taryba ir Komisija pateikia pirmoje apeliacinio skundo pagrindų grupėje, susiję su įrodinėjimo pareigos ir reikalaujamos įrodymų apimties nustatant vengimą klausimais, kai dalis susijusių eksportuojančių gamintojų atliekant tyrimą nebendradarbiavo arba nepakankamai bendradarbiavo.

54 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir minėta teismo praktika).

55 Toliau, kiek tai susiję su vengimo įrodinėjimo pareiga, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį antidempingo priemonių vengimas nustatomas, kai tenkinamos keturios sąlygos. Pirma, turi įvykti prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Sąjungos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Sąjungos pobūdžio pokytis. Antra, šis pokytis turi atsirasti dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muito nustatymu. Trečia, turi būti įrodymų dėl žalos Sąjungos pramonei arba dėl to, kad taisomasis antidempingo muito poveikis yra mažinamas. Ketvirta, turi būti dempingo įrodymų.

56 Pagal šio reglamento 13 straipsnio 3 dalį tyrimą turi pradėti Komisija, remdamasi įrodymais, leidžiančiais *prima facie* preziumuoti vengimo veiksmus. Pagal Teisingumo Teismo praktiką ši nuostata nustato principą, pagal kurį įrodinėjimo pareiga tenka Sąjungos institucijoms (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 punktą).

57 Be to, iš pagrindinio reglamento 13 straipsnio teksto ir sistemos matyti, jog tam, kad nustatytų vengimą, šios institucijos turi atlikti bendrą trečiosios valstybės, dėl kurios apskritai pradėtas vengimo tyrimas, vertinimą. Tačiau, kad įrodytų tokį vengimą, jos neprivalo atlikti kiekvieno atskiro eksportuojančio gamintojo padėties analizės; tokią analizę turi atlikti patys atskiri eksportuojantys gamintojai, pateikdami prašymus pagal šio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.

58 Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad nustačius, jog antidempingo priemonių yra vengiama, šių priemonių taikymas gali būti išplėstas panašaus produkto importui iš trečiųjų valstybių. Be to, šio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė šioje trečiojoje valstybėje įsteigtiems eksportuojantiems gamintojams taikyti išimtį, jei jie dėl to pateikia prašymą, nėra susiję su eksportuojančiais gamintojais, kuriems taikomos minėtos priemonės, ir nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose. Šioje nuostatoje patikslinta, kad išimties prašymai turi būti tinkamai motyvuoti.

59 Kaip pažymi Taryba ir Komisija, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį Sąjungos institucijos nustato, kad vengiama antidempingo priemonių, visos minėtos trečiosios valstybės atžvilgiu, todėl kiekvienas atskiras eksportuojantis gamintojas turi įrodyti, kad dėl jo konkrečios padėties jam pagrįstai galima taikyti išimtį pagal šio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.

60 Galiausiai, kiek tai susiję su reikalaujamu vengimo įrodymo lygiu tuo atveju, kai eksportuojantys gamintojai nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai, reikia priminti, kad jokia pagrindinio reglamento nuostata nesuteikia Komisijai galios atliekant tyrimą dėl vengimo nustatymo

skunde nurodytus gamintojus arba eksportuotojus priversti dalyvauti tyrime arba teikti informaciją. Taigi Komisija yra priklausoma nuo savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo teikiant jai reikalingą informaciją (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32 punktas).

61 Dėl šios priežasties Sąjungos teisės aktų leidėjas pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje numatė, kad tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti informacijos ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33 punktas).

62 Be to, to paties reglamento 18 straipsnio 6 dalyje patikslinama, kad jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

63 Tokiomis aplinkybėmis, kai eksportuojantys gamintojai visiškai nebendradarbiavo, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors pagrindiniame reglamente, visų pirma jo 13 straipsnio 3 dalyje, įtvirtintas principas, pagal kurį pareiga įrodyti vengimą tenka Sąjungos institucijoms, šio reglamento 18 straipsnio 1 ir 6 dalyse siekiama šią pareigą sušvelninti numatant, kad šios institucijos tyrimo išvadas dėl vengimo egzistavimo gali grįsti turima informacija ir kad nebendradarbiavusios šalys rizikuoja patekti į nepalankesnę padėtį (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 punktą).

64 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas patikslino, kad iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotųjų ar susijusių šalių nebendradarbiavimo spręsti apie vengimą, taigi atleidžiančios Sąjungos institucijas nuo bet kokių įrodinėjimo reikalavimų. Vis dėlto, atsižvelgiant į galimybę daryti išvadas, netgi galutines, iš turimų duomenų ir vertinti nebendradarbiaujančią ar tik iš dalies bendradarbiaujančią šalį nepalankiau nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi, yra lygiai taip pat akivaizdu, kad Sąjungos institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 punktas).

65 Bet koks kitas sprendimas keltų grėsmę Sąjungos prekybos apsaugos priemonių veiksmingumui visais atvejais, kai Sąjungos institucijos susidurtų su nebendradarbiavimu vykstant tyrimui dėl vengimo nustatymo (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 punktas).

66 Šiuo atveju nebendradarbiauja ne visi, o tik dalis eksportuojančių gamintojų. Pirma, pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies tekste nėra nieko, kas kliudytų Sąjungos institucijoms nustatyti, kad vengiama antidempingo priemonių, remiantis nuosekliais įrodymais tuo atveju, kai atliekant tyrimą nebendradarbiavo arba nepakankamai bendradarbiavo eksportuojantys gamintojai, kuriems priskiriama didelė dalis nagrinėjamo produkto importo į Sąjungą. Antra, tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios šiuo atveju, būtinybė garantuoti prekybos apsaugos priemones taip pat pateisina minėtų institucijų galimybę remtis tokiais nuosekliais įrodymais, nustatant vengimo egzistavimą, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

67 Sąjungos institucijos turi teisę remtis tokiais įrodymais, tačiau tai nekeičia fakto, kad pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 3 dalis šie įrodymai turi patvirtinti, jog yra visos keturios šio sprendimo 55 punkte nurodytos sąlygos. Kiek tai susiję su antrąja iš šių sąlygų, šios institucijos turi turėti duomenų, kurie patvirtintų, jog prekybos pobūdžio pokytis atsirado dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu.

– Dėl teisės klaidų taikant pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį

68 Atsižvelgiant į išdėstytus samprotavimus reikia nustatyti, ar, kaip tvirtina *Maxcom*, Taryba ir Komisija, taikydamas pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas savo argumentacijoje padarė teisės klaidų, kai skundžiamo sprendimo 105 punkte nusprendė, jog Taryba negalėjo padaryti išvados, kad *Chin Haur* vykdė perkrovą, todėl patenkino ieškinį ir panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek jos susijusios su šia bendrove.

69 Iš esmės *Maxcom*, Taryba ir Komisija tvirtina, pirma, kad, priešingai, nei konstatavo Bendrasis Teismas, Taryba galėjo teisėtai nustatyti tokių perkrovos operacijų egzistavimą, konstatavusi, kad *Chin Haur* nebuvo tikra Indonezijos dviračių gamintoja ir kad ji neatliko surinkimo operacijų, viršijančių pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Antra, jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas reikalavo iš Sąjungos institucijų įrodyti, kad kiekvienas šalyje, dėl kurios atliekamas tyrimas, esantis eksportuojantis gamintojas vykdo perkrovos veiksmus, ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą. Trečia, jos tvirtina, kad, net jei Tarybos išvados dėl perkrovos vykdymo būtų klaidingos, ginčijamo reglamento panaikinimas nebuvo pakankamai pagrįstas.

70 Šiais argumentais *Maxcom*, Taryba ir Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 95–105 punktuose pateiktus Bendrojo Teismo motyvus. Šiuose punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba neturėjo pakankamai duomenų, kad ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje galėtų teigti, jog *Chin Haur* neturėjo pakankamų gamybos pajėgumų, kad pagrįstų į Sąjungą eksportuotus kiekius, ir kad dėl to ji vykdė perkrovos operacijas. Ši išvada grindžiama dviem konstatacijomis. To sprendimo 96–102 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nagrinėjo Tarybos turėtus duomenis ir pabaigęs šį nagrinėjimą konstatavo, kad šie duomenys neįrodė perkrovos egzistavimo. Be to, minėto sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Taryba taip pat pagrindė savo argumentaciją aplinkybe, kad *Chin Haur* nepateikė įrodymų, kad ji tikrai yra Indonezijos kilmės gamintoja arba kad ji atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies kriterijus. Anot Bendrojo Teismo, iš šios konstatacijos negalima daryti išvados, kad *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas.

71 Pirma, dėl argumento, susijusio su reikalavimu atlikti individualią perkrovos operacijų analizę, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, pažymėtina, kad iš šio sprendimo ankstesnio punkto matyti, jog Bendrojo Teismo paskelbtas dalinis ginčijamo reglamento panaikinimas pagrįstas tuo, kad jo 62 konstatuojamojoje dalyje nustatyta klaida, susijusi būtent su *Chin Haur* tariamai vykdomomis perkrovos operacijomis. Ši 62 konstatuojamoji dalis yra reglamento skyriuje „Perkrova“, skirtame antrajai iš keturių šio sprendimo 55 punkte aprašytų sąlygų.

72 Šiame skyriuje, ginčijamo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje, Taryba pirmiausia nurodė, kad trys iš keturių pradžioje bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė. Tada šio reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje Taryba pažymėjo, kad ketvirtajai bendrovei, t. y. *Chin Haur*, pagrįstai taikytas pagrindinio reglamento 18 straipsnis. Ji taip pat patikslino, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog ši bendrovė neturėjo pakankamai įrangos, kad būtų galima pateisinti eksporto į Sąjungą apimtis ataskaitiniu laikotarpiu. Taryba pridūrė, kad, nesant jokių kitų priežasčių, galima daryti išvadą, kad įmonė dalyvavo priemonių vengimo veikloje vykdydama perkrovą. Galiausiai ginčijamo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje Taryba nusprendė, jog patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Indonezijoje. Šiuo klausimu ji rėmėsi šio reglamento 58 konstatuojamojoje dalyje pateiktu pasikeitusio Indonezijos ir Sąjungos prekybos pobūdžio konstatavimu, ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje pateiktais konstatavimais dėl *Chin Haur* ir aplinkybe, kad ne visi Indonezijos eksportuojantys gamintojai pranešė apie save ir bendradarbiavo.

73 Taigi, kaip pabrėžė ir generalinis advokatas išvados 57 punkte, siekdama įrodyti, kad tenkinama antra iš keturių šio sprendimo 55 punkte aprašytų sąlygų, Taryba rėmėsi duomenimis, susijusiais su *Chin Haur* kaip atskiru eksportuojančiu gamintoju, kad pagrįstų savo išvadą dėl visos Indonezijos.

74 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, kaip tvirtina *Chin Haur*, Bendrasis Teismas, iš dalies panaikindamas ginčijamą reglamentą dėl jo 62 konstatuojamojoje dalyje esančios klaidos, nereikalavo, kad Sąjungos institucijos įrodytų, jog kiekvienas atskiras gamintojas-importuotojas vykdė perkrovos operacijas, ir neperkėlė įrodinėjimo pareigos. Bendrasis Teismas tik atsižvelgė į aplinkybę, kad šio reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje esanti išvada dėl perkrovos operacijų egzistavimo šalies lygmeniu, *inter alia*, pagrįsta minėto reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje esančia išvada dėl *Chin Haur*, taip netiesiogiai leisdamas suprasti, kad pirmos iš šių konstatacijų neteisėtumas lemia antrosios iš jų neteisėtumą.

75 Todėl negalima manyti, kad Bendrasis Teismas šiuo klausimu padarė teisės klaidą. Tad šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

76 Antra, kalbant apie teisės klaidas, kurias Bendrasis Teismas padarė išvadoje dėl ginčijamo reglamento 62 konstatuojamosios dalies, svarbu patikrinti, ar šio sprendimo 70 punkte minėtos dvi konstatacijos, kuriomis remdamasis teismas padarė šią išvadą, pagrįstos klaidingu pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies taikymu.

77 Pirma, tiesa, kad, kaip pažymi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 103 punkte, negalima remiantis vien aplinkybe, kad *Chin Haur* nepateikė įrodymų, kad ji tikrai yra Indonezijos dviračių gamintoja arba kad ji atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies kriterijus, daryti išvados, kad ši bendrovė vykdo perkrovos operacijas.

78 Kaip matyti iš šio sprendimo 64 ir 67 punktų, pirma, nėra prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotosios šalies nebendradarbiavimo spręsti apie antidempingo priemonių vengimą, ir, antra, Sąjungos institucijos turi turėti duomenų, kurie patvirtintų, jog prekybos pobūdžio pokytis atsirado dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu.

79 Todėl negalima manyti, kad skundžiamo sprendimo 103 punkte esančioje Bendrojo Teismo konstatacijoje padaryta teisės klaida.

80 Antra, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo konstatacija dėl Tarybos turėtų įrodymų, iš šio sprendimo 66 punkto matyti, kad ši institucija šiuo atveju galėjo remdamasi nuosekliais įrodymais padaryti išvadą, kad Indonezijos lygmeniu egzistavo vengimas, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

81 Taip pat dėl tų pačių motyvų, kaip išdėstytieji šio sprendimo 63–66 punktuose, Sąjungos institucijos, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 78 punkte, gali remtis nuosekliais įrodymais, darydamos išvadą, kad atskiras eksportuojantis gamintojas, kuris nebendradarbiavo arba nepakankamai bendradarbiavo atliekant tyrimą dėl vengimo, vengė antidempingo priemonių.

82 Šiuo atveju, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 86 punkto, neginčijama, kad *Chin Haur* nepakankamai bendradarbiavo atliekant tyrimą, todėl Taryba galėjo remtis nuosekliais įrodymais, darydama išvadą, kad ši bendrovė vengė antidempingo priemonių.

83 Iš skundžiamo sprendimo 96–102 punktų matyti, kad grįsdama ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje pateiktą konstataciją Taryba rėmėsi tam tikrais faktiniais duomenimis, kuriuos Komisijos darbuotojai surinko per patikrinimą *Chin Haur* patalpose. To sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas konkrečiai mini šiuos dalykus: *Chin Haur* neturėjo reikiamų įrenginių pakankamam detalių skaičiui pagaminti; tam tikri gamybos įrenginiai buvo nauji arba, tikėtina, pastaruoju metu nenaudoti; *Chin Haur* neturėjo nei pjaustymo, nei suvirinimo įrenginių; atliekant šį patikrinimą buvo neįmanoma pamatyti pirminių žaliavų, iš kurių gaminami lengvojo lydinio ratlankiai, ir gaminamų rėmų; *Chin Haur* patalpose buvo dėžių su surinktais dviračiais, ant kurių buvo nuoroda „pagaminta

Indonezijoje“, o *Chin Haur* tiekėjas iš Kinijos nebuvo paminėtas, ir kitų dėžių su dviračių rėmais, ant kurių nebuvo nurodyta kilmė; visi *Chin Haur* patalpose matyti rėmai buvo pateikti tiekėjų ir jau nudažyti; *Chin Haur* darbuotojai negalėjo paaiškinti gamybos proceso.

84 Tačiau Bendrasis Teismas nusprendė, kad šie duomenys neįrodo, jog *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas, tik to sprendimo 100 punkte pripažino, kad tam tikri duomenys, kaip antai aplinkybė, kad *Chin Haur* tiekėjas iš Kinijos niekur nebuvo nurodytas ar kad tam tikrose dėžėse buvo sudėti dviračių rėmai be kilmės nuorodos, kėlė abejonių dėl realios šios bendrovės veiklos, o tas abejones patvirtina aplinkybė, kad minėta bendrovė taip ir nepagrindė prašymų netaikyti priemonių formose pateiktų skaičių.

85 Kaip išvados 81 punkte pažymi generalinis advokatas, nors Bendrasis Teismas vartojo terminą „duomenys“, iš tikrųjų jis neigė Tarybos galimybę grįsti savo išvadą nuosekliais įrodymais ir reikalavo, kad ši institucija tiesiogiai įrodytų, kad *Chin Haur* realiai vykdė perkrovos operacijas, o tai neatitinka įrodymų apimties, reikalingos vengimui įrodyti, kai eksportuojantys gamintojai nebendradarbiauja.

86 Vadinasi, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 104 ir 105 punktuose nuspręsdamas, jog Taryba negalėjo padaryti išvados, kad *Chin Haur* vykdo perkrovą, patenkindamas ieškinį ir panaikindamas ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek jos susijusios su šia bendrove.

87 Todėl reikia pritarti pirmai apeliacinio skundo pagrindų grupei.

88 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia skundžiamą sprendimą panaikinti; nereikia nagrinėti nei kitų argumentų ir kaltinimų, kuriais remiamasi pateikiant šią apeliacinio skundo pagrindų grupę, nei kitų apeliacinio skundo pagrindų grupių.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

89 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti. Šis atvejis yra būtent toks.

90 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 86 punkto, Bendrojo Teismo atliktoje pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies analizėje padaryta teisės klaida, reikia išnagrinėti tris šioje dalyje *Chin Haur* pateiktus kaltinimus.

91 Šiuos kaltinimus reikia nagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 54 punkte primintą Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią vykdant teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais.

92 Pirmas kaltinimas, kurį *Chin Haur* pateikė Bendrajame Teisme, yra tas, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas klaidingai pritarė ieškinio pirmojo pagrindo antrai daliai. Pateikdama šį pirmą kaltinimą *Chin Haur* teigia, kad Taryba padarė vertinimo klaidą, kai ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad ji neturėjo pakankamų gamybos pajėgumų, kuriais galėtų pagrįsti savo eksporto į Sąjungą apimtis.

93 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 55–66 bei 81 ir 82 punktuose išdėstytų samprotavimų, šiuo atveju Sąjungos institucijoms tenkanti įrodinėjimo pareiga palengvinta, todėl jos gali remtis nuosekliais įrodymais įrodinėdamos, kad *Chin Haur* vykdė vengimo operacijas, konkrečiai – perkrovą.

94 Iš Bendrojo Teismo nurodytų faktinių aplinkybių, išdėstytų skundžiamo sprendimo 97 ir 100 punktuose, matyti, kad tam tikri duomenys patvirtino, jog Taryba abejojo dėl realios *Chin Haur* veiklos. Šie duomenys priminti šio sprendimo 83 ir 84 punktuose. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 118 punkto, neginčijama, kad *Chin Haur* eksportavo į Sąjungą didelį kiekį dviračių, kurių kilmės negalėjo įrodyti.

95 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad Taryba turėjo nuoseklių įrodymų, kuriais remdamasi galėjo nuspręsti, kad *Chin Haur* vykdė perkrovos operacijas, ir nepadaryti akivaizdžios vertinimo klaidos.

96 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies pirmą kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

97 Pateikdama antrą kaltinimą *Chin Haur* tvirtina, kad Taryba padarė teisės klaidą, kai remdamasi tik prekybos pobūdžio pasikeitimu nusprendė, kad vykdomos perkrovos operacijos. Be to, Taryba neįrodė priežastinio ryšio tarp šių operacijų ir tariamo prekybos pobūdžio pasikeitimo.

98 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad iš ginčijamo reglamento 64 konstatuojamosios dalies matyti, jog netiesa, kad Taryba nustatė, kad vykdoma perkrova, remdamasi tik prekybos tarp Indonezijos ir Sąjungos pobūdžio pasikeitimu. Šioje konstatuojamojoje dalyje pabrėžusi, kad esama tokio pasikeitimo, Taryba nurodė, kad mano, jog Indonezijoje vykdomi perkrovos veiksmai, remdamasi su *Chin Haur* susijusiomis konstatacijomis ir tuo, kad kai kurie Indonezijos eksportuojantys gamintojai nebendradarbiavo. Taigi, ji padarė išvadas iš šio reglamento 62 ir 63 punktuose pateiktų konstatacijų; tai rodo žodžio „todėl“, kuriuo pradedama minėto reglamento 64 konstatuojamoji dalis, pasirinkimas.

99 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 95 punkto, su *Chin Haur* susijusiose konstatacijose nėra jokios akivaizdžios vertinimo klaidos.

100 Tokiomis sąlygomis manytina, kad Taryba turėjo pakankamai nuoseklių įrodymų, kad atsižvelgdama į šio sprendimo 55–66, taip pat 81 ir 82 punktuose išdėstytus samprotavimus padarytų išvadą, jog Indonezijoje vykdomi perkrovos veiksmai, ir kad šiuo klausimu ji nepadarė nei teisės klaidos, nei akivaizdžios vertinimo klaidos.

101 Antra, kiek tai susiję su argumentu dėl to, kad Taryba tariamai padarė klaidą, nes nenustatė priežastinio ryšio tarp perkrovos operacijų ir prekybos pobūdžio pokyčio, užtenka pažymėti, kad ginčijamo reglamento 58, 64 ir 92 konstatuojamosiose dalyse Taryba įrodė, kad pasikeitė prekybos tarp Indonezijos ir Sąjungos pobūdis, kad Indonezijos lygmeniu vykdomi vengimo veiksmai ir kad nėra jokio ekonominio pagrindo, išskyrus antidempingo muito nustatymą.

102 Svarbu patikslinti, jog norėdama įrodyti, kad nėra ekonominio pagrindo, Taryba iš principo patikrina, ar esama alternatyvaus patikimo prekybos pobūdžio pasikeitimo ir vengimo veiksmų paaiškinimo, o tai praktiškai reiškia, kad ji išsiaiškina, ar yra veiksnių, kurie gali neleisti nustatyti priežastinio ryšio tarp šio pokyčio ir vengimo veiksmų.

103 Reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nagrinėdamas ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį skundžiamo sprendimo 53–70 punktuose atmetė *Chin Haur* kaltinimus, susijusius su Tarybos konstatacija dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo ir aplinkybe, kad Taryba neatsižvelgė į alternatyvius vengimo paaiškinimus. Be to, šio sprendimo 100 punkte pripažinta, jog konstatuojant, kad vykdomi vengimo veiksmai, nepadaryta jokios akivaizdžios vertinimo klaidos. Šiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad Taryba įrodė priežastinį ryšį tarp perkrovos operacijų ir prekybos tarp Indonezijos ir Sąjungos pobūdžio pasikeitimo.

104 Bet kuriuo atveju, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 122 punkte, *Chin Haur* teiginiai, kad prekybos pobūdis galėjo pasikeisti dėl gamybos pajėgumų padidėjimo Indonezijoje, Kinijos eksporto nukreipimo į kitas Azijos šalis ar dėl to, kad kitų Azijos šalių, kaip antai Indonezijos, gamintojai pasinaudojo tuo, kad Kinijos eksportas į Sąjungą sumažėjo, siekdami padidinti savo rinkos dalį Sąjungoje, nepagrįsti jokiais įrodymais.

105 Todėl reikia atmesti pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies antrą kaltinimą kaip nepagrįstą.

106 Dėl trečio šio pagrindo kaltinimo *Chin Haur* mano, kad nesant jokio kito įrodymo pateikti duomenys turėjo būti laikomi turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.

107 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip skundžiamo sprendimo 86 ir 142 punktuose nurodo ir Bendrasis Teismas, *Chin Haur* pateikė neišsamią, prieštaringą ir nepatikimą informaciją. Iš šio sprendimo 95 ir 100 punktų matyti, kad Taryba turėjo pakankamai duomenų, kad galėtų nustatyti, jog vykdomos perkrovos operacijos.

108 Vadinasi, reikia atmesti pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies trečią kaltinimą, taip pat ir visą ieškinį kaip nepagrįstus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

109 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

110 Kadangi *Maxcom*, Taryba ir Komisija prašė priteisti iš *Chin Haur* bylinėjimosi išlaidas, o ši bylą pralaimėjo, iš jos reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procedūrą pirmojoje instancijoje byloje T-412/13 ir apeliacinėje byloje.

111 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

112 Todėl Komisija pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procedūrą apeliacinėse bylose C-247/15 P ir C-259/15 P ir pirmojoje instancijoje byloje T-412/13. Tačiau, atsižvelgiant į šio sprendimo 109 punkte minėtas nuostatas, kadangi byloje C-253/15 P Komisija prašė priteisti iš *Chin Haur* bylinėjimosi išlaidas, o ši bylą pralaimėjo, iš jos reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacine tvarka nagrinėjant bylą C-253/15 P.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. kovo 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Chin Haur Indonesia / Taryba* (T-412/13, EU:T:2015:163).**

2. **Atmesti Europos Sąjungos Bendrajame Teisme pareikštą *Chin Haur Indonesia, PT* ieškinį dėl panaikinimo byloje T-412/13.**

3. **Priteisti iš *Chin Haur Indonesia, PT* padengti savo, *Maxcom Ltd* ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procedūrą pirmojoje instancijoje byloje T-412/13 ir nagrinėjant bylą apeliacine tvarka.**

4. **Priteisti iš *Chin Haur Indonesia, PT* padengti Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu skundu byloje C-253/15 P.**

5. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacine tvarka nagrinėjant bylas C-247/15 P ir C-259/15 P ir per procedūrą pirmojoje instancijoje byloje T-412/13.**

Parašai.